

for et Aar af særlig Hensyn til den uheldige haardt trykkede Tilstand, hvori Skibsfarten her i Danmark befandt sig. Nu mener man, at Tilstanden ikke blot har forbedret sig, men at den har forbedret sig saa meget, at nu kan man efter Flertallets Mening lade Understøttelsen helt falde bort eller dog efter Mindretallets Mening for en ikke uvæsentlig Del. Jeg skal nu ikke bestride, at Forholdet har forbedret sig betydelig for Skibsfarten i den sidste Tid her i Landet, maaste kan man sige i det sidste halve Aar, maaste lidt længere; men det tror jeg uimodsigeligt, at forinden den Tid har Skibsfarten i Danmark ligesom i forskjellige andre Lande befundet sig ikke blot i meget trykkende Tid, men jeg kan gjerne sige, at Forholdet har været meget bedrøveligt og sørgeligt. Spørg alle dem, som beskæftige sig med Skibsfart og Nødhed, derom, og jeg er vis paa, man ikke skal faae forskjelligt Svar, i saa Henseende. Der er indtraadt en Forbedring; men om denne Forbedring kan siges at have været af den Bestaaffenhed, at deri skulde kunne søges Opreisning for de Tab, der ere lidte i foregaaende Periode, turde vel være et Spørgsmaal; endnu mere tror jeg, man kan sige, det er et Spørgsmaal, om det er en Forbedring af den Bestaaffenhed, og at den naturligen er saaledes begrundet, at man med Rimelighed kan vente, at denne Forbedring vil vedblive. Det forekommer mig, at det er høist naturligt altsaa om de Repræsentanter for Skibsfart, til hvem man henviser som dem, der ere naturligen kaldede til at hde dette Tilstud, helt naturligt maatte raaisonnere saaledes: Vi maa dog i alt Fald have Lov til at se Forbedringen lidt an, som er indtruffet i det sidste Halvaar, for at se, om den virkelig vedbliver, og om den faar den Betydning, man er tilbøielig til at tillægge den. Naar man altsaa stiller sig paa Finantsudvalgets Standpunkt, forekommer det mig, at det i alt Fald er for tidligt at lade dette Statstilstud bortfalde; i hvert Fald vilde jeg finde det rimeligt, saaledes som Mindretallet har foreslaaet, at lade Bortfalden af dette Tilstud ske noget succesfult og ikke — om jeg saa maa sige — uden Varsel. Men jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at hele den Synsmaade, som ligger til Grund for det høitærede Finantsudvalgs Opfattelse af denne Sag, er af noget tvivlsom Berettigelse. Hvad er der Spørgsmaal om? Der er Spørgsmaal om ved et forholdsvis ringe Statstilstud at gjøre det muligt at holde i Gang en praktisk Undervisningskole for unge vordende Sømænd. Det er en Foranstaltning, hvorved

man ikke blot fremmer Søfartens Tarv, men ogsaa særlig kommer den Del af Befolkningen til Hjælp, hvis Ungdom vil hellige sig til Søfart, og som søger en Uddannelse, der vel at mærke dels paa en billig Maade skal give dem den Dannelse, de Kundskaber, som ere ønskelige i Søfarten, og dels skal skaffe dem hurtigere og bedre Ansættelse, ligesom Skibsrederne fra deres Standpunkt ere høist interesserede i at faae de unge Folk om Bord saa gode og veluddannede som vel muligt. Jeg tillader mig ved denne Leilighed at appellere til de Følelser af Velvillie, som dog stundom komme til Orde i denne Sal lige overfor Søfart, Skibsfart o. s. v. Man erkjender jo dog her i denne Sal, at Søfarten har og bør have en meget stor Betydning for Danmark efter dets geografiske Forhold; men naar man vil spørge, hvad der gjøres her i Landet for Søfarten, saa tror jeg, man maa give det Svar, at det forholdsvis kun er lidt. Jeg vil ikke spørge om, hvormeget man Aar for Aar har bevilget til den almindelige Uddannelse ikke blot, naar der er Spørgsmaal om at indtræde i Statens Embeder, men ogsaa naar der er Tale om den almindelige Uddannelse, som man vil hjælpe frem, ved Bidrag til Skoler, Realskoler, Højskoler o. s. v. af enhver Art og Bestaaffenhed. Men jeg beder om, at man vil kaste et Blik paa vore Finantslove og se, hvor store Summer, Aar for Aar stigende Summer, som bevilges for at fremme snart Uddannelsen af unge Landmænd, snart af Haandværkere, af Teknikere i en hvilken som helst Retning for ikke at tale om Kunstnere. Men nu Søfolk? Hvad er der gjort for at lette Søfolks Uddannelse? Jeg tror, man skal have vanskeligt ved at paapege, at man i den Retning har gjort noget Skridt, som er værdt at tale om, i de senere Aar. Nu fremtræder der en Begjæring om Statstilstud af 15,000 Kr., og det er dette, man vil bestride. Jeg tror som sagt, at det Standpunkt, man harillet sig paa, nemlig at man siger: Værsgo, de Herrer Nødhedere og Repræsentanter for Skibsfarten og de Søfarende af Nationen maa selv sørge for at skaffe de Midler tilveie, som udfordres for at holde en Skole i Gang for unge vordende Søfolk. Stiller man en lignende Fordring til Haandværkere og Landmænd, at de selv skulle sørge for, hvad der udfordres til Uddannelse af deres Ungdom? Det gjør man ikke. Jeg tillod mig at stille i Spidsen for min Udtalelse, at Finantsudvalget bestrider ikke denne Foranstaltnings Gavnlighed, og jeg tillader mig derfor at anfse mig for berettiget til at gaa ud fra samme Betragtning. Jeg ved ikke rettere,